

BLOFAREK (1) *sb m*

A pl bl(o)farki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Występ przy murze, rodzaj skarpy lub odsadzki: Abowiem vczynił był około domu blofárki/ żeby tramy nie leżały na murze Kościelnym. [Trabes autem posuit in domo per circuitum forinsecus, ut non haerent muris templi Vulg] BibRadz 3.Reg 6/6.

BZ